

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžfk/54/2019
Identifikačné číslo spisu: 5018200096
Dátum vydania rozhodnutia: 30. septembra 2021
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2021:5018200096.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Anity Filovej a JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca) v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Stavebná mechanizácia, s.r.o., so sídlom Bytčianska 123, 010 03 Žilina, IČO: 36 397 971, právne zastúpeného: Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín (pôvodne so sídlom Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín), proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100266983/2018 z 1. februára 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 30S/26/2018-65 z 19. marca 2019, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

1. V preskúmvanej veci ide o posúdenie splnenia podmienok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty podľa § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom ku dňu 30. septembra 2014 (ďalej „ZDPH“) sťažovateľom.

I.

Priebeh administratívneho konania a súdneho konania

2. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej „SSP“) zamietol správnu žalobu ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100266983/2018 z 1. februára 2018 (ďalej „napadnuté rozhodnutie“), ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Žilina (ďalej „správca dane“) č. 102195111/2017 z 18. októbra 2017 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“).

3. Daňový úrad Žilina, prvostupňovým rozhodnutím určil sťažovateľovi podľa § 68 ods. 5 a 6 zákona č. 563/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej „Daňový poriadok“) rozdiel v sume 39 299,21 € na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2014. V odôvodnení uviedol, že sťažovateľ podal za zdaňovacie obdobie september 2014 dňa 28. októbra 2014 dodatočné daňové priznanie a uplatnil si v ňom nadmerný odpočet vo výške 23 342,33 €. Správca dane pri daňovej kontrole, o výsledku ktorej vyhotovil protokol č. 21281280/2015 zo dňa 23. novembra 2015, zistil, že žalobca si odpočítal daň z viacerých dodávateľských faktúr od spoločnosti DAMATA s.r.o., ktorá sťažovateľovi fakturovala stavebné práce v závodoch INA Skalica a INA Kysuca, dodávku materiálu a stavebné práce na stavbe MOBIS Gbeľany. Správca dane nepriznal sťažovateľovi nárok na odpočítanie DPH, pretože nebolo preukázané reálne dodanie tovarov a služieb uvedených na predložených faktúrach, a tým nebola splnená podmienka na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ ZDPH. Správca dane tak pri dodaniach od spoločnosti DAMATA s.r.o. spochybnil existenciu plnenia uvedeného na faktúrach ako i osobu, ktorá plnenia skutočne poskytla.

4. Dôvodom spochybnenia existencie plnenia uvedeného na faktúrach boli zistenia správcu dane spochybňujúce reálne dodania v reťazci spoločností TriForce, s.r.o. - SK Žilina, s.r.o. - DAMATA s.r.o. - sťažovateľ. Sťažovateľ sa síce odvolával na skutočnosť, že v obchodnom reťazci bol až na piatom mieste, avšak správca dane mal za preukázané, že spoločnosti TriForce, s.r.o., SK Žilina, s.r.o. ani spoločnosť DAMATA s.r.o., ktorá bola dodávateľom sťažovateľa, nemali vlastných stavebných pracovníkov a práce mali byť realizované subdodávateľsky spoločnosťou COLOR SYSTEM SLOVAKIA, s.r.o. Podľa údajov správcu dane zistených z informačných systémov táto spoločnosť ani jej právny nástupca, za zdaňovacie obdobie III. Štvrt'rok 2014 nepodali daňové priznanie a nepriznali vznik daňovej povinnosti voči svojim odberateľom. Rovnako podľa údajov z kontrolných výkazov spoločnosti TriForce, s.r.o. bolo zistené, že táto si neuplatnila odpočítanie dane od spoločnosti COLOR SYSTEM SLOVAKIA, s.r.o. Správca dane poukázal i na personálne prepojenia jednotlivých daňových subjektov v subdodávateľskom reťazci prostredníctvom osoby pána Mateja Školníka, ktorý má byť synom konateľa sťažovateľa.

5. Sťažovateľ v prvostupňovom konaní predložil okrem daňových a účtovných podkladov i písomné doklady vyhovené najmä medzi sťažovateľom a spoločnosťou DAMATA s.r.o., avšak tieto podľa správcu dane neboli schopné vyvrátiť pochybnosti správcu dane a preukázať reálne dodanie tovarov a služieb a tým preukázať splnenie podmienok na odpočítanie dane.

6. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podal sťažovateľ dňa 14. novembra 2017 odvolanie. Podľa odvolania sťažovateľ ako i spoločnosť DAMATA s.r.o. potvrdili dodanie predmetných tovarov a služieb a predložili správcovi dane o týchto dodaniach dostatočné dôkazy. Podstatou argumentácie sťažovateľa bolo, že disponuje faktúrou vyhotovenou dodávateľom spoločnosťou DAMATA s.r.o., ktorému vznikla daňová povinnosť z dôvodu riadneho dodania fakturovaného tovaru a služieb, a dodávateľ spoločnosť DAMATA s.r.o. si daň oprávnenne uplatnila voči sťažovateľovi.

7. Žalovaný napadnutým rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný rovnako ako správca dane uviedol, že na základe zistených skutočností nebolo preukázané reálne dodanie predmetu fakturácie sťažovateľovi od spoločnosti DAMATA s.r.o.

8. Proti rozhodnutiu žalovaného podal sťažovateľ v zákonnej lehote žalobu. Namietal, že správca dane síce uskutočnil vypočutie svedka Mateja Školníka už dňa 10. februára 2016, avšak sťažovateľ sa so zistenými skutočnosťami oboznámil až 17. októbra 2017, t.j. viac ako 1 rok a 8 mesiacov po uskutočnení samotného výsluchu svedka.

9. Sťažovateľ v žalobe poukázal aj na to, že on ako i jeho dodávateľ DAMATA s.r.o. splnili všetky podmienky pre právo na odpočítanie dane. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžf 1/2010, ako aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 6. júla 2006 v spojených veciach C-439/04 (Axel Kittel) a C-440/04 (RecoltaRecycling SPRL) a na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 22. októbra 2015 vo veci C-277/14 a uviedol, že správcovi dane a následne žalovanému prináležalo overiť, či došlo k zneužívajúcemu, prípadne podvodnému konaniu u dodávateľov, prípadne aj u žalobcu

samotného a rovnako, či žalobca o tomto konaní vedel alebo musel vedieť, prípadne aj že sa podvodného konania zúčastnil. Rozhodnutie žalovaného považoval za arbitrárne, nezákonné a nepreskúmateľné z dôvodu nedostatočného odôvodnenia. Žalobca mal tiež za to, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, bol v rozpore s administratívnymi spismi.

10. Žalobca sa k žalobe sťažovateľa vyjadril dňa 4. júla 2018. Vo svojom vyjadrení zotrval na svojej argumentácii.

11. Správny súd na nariadenom pojednávaní dňa 19. marca 2019 preskúmal napadnuté rozhodnutie a žalobu ako nedôvodnú zamietol postupom podľa § 190 SSP. Správny súd sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými závermi ktoré správne orgány vyvodili z vykonaného dokazovania, ako aj s právnym posúdením veci žalovaným. Uviedol, že platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané, čo v konaní preukázané nebolo. Poukázal na skutočnosť, že formálna existencia faktúr, súpisov prác, objednávok, podpísaných zmlúv a preberacích protokolov nie je dostatočným dôkazom, kto reálne vykonal práce uvedené na faktúrach a ďalších dokumentoch. Správny súd tak rovnako nemal za preukázané, že došlo k dodaniu uvedených prác tak, ako je uvedené na faktúrach a ani v reťazci COLOR SYSTEM SLOVAKIA, s.r.o. - TriForce, s.r.o. - SK Žilina, s.r.o. - DAMATA s.r.o. - sťažovateľ, čím bolo spochybnené reálne dodanie služieb v celom reťazci a na základe toho nebola splnená podmienka pre odpočítanie dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ ZDPH. Správny súd tak považoval závery daňových orgánov o neunesení dôkazného bremena zo strany sťažovateľa za správny.

12. K námietke sťažovateľa, že správca dane uskutočnil vypočítanie svedka Mateja Školníka už dňa 10. februára 2016, avšak sťažovateľa so zistenými skutočnosťami oboznámil až 17. októbra 2017, správny súd uviedol, že o termíne konania výsluchu svedka bol sťažovateľ upovedomený správcou dane 27. januára 2016. Keď sa výsluchu svedka potom nezúčastnil, hoci mohol a preukázateľne bol o jeho konaní upovedomený, túto námietku správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

13. Správny súd uviedol, že správca dane nie je povinný dokazovať neexistenciu zdaniteľného plnenia, pokiaľ sa sťažovateľovi nepodarí presvedčivo preukázať jeho existenciu. Dôkazná povinnosť i dôkazné bremeno sťažovateľa vyplýva z § 24 ods. 1 Daňového poriadku. Preverovanie, ktoré v daňovom konaní správca dane vykonal, vyvolalo dôvodné pochybnosti o skutočnej realizácii deklarovanych plnení vo fakturovanom rozsahu, pričom sťažovateľ tieto pochybnosti v konaní nevyvrátil. ZDPH vyžaduje na vznik nároku na odpočítanie dane súčasné splnenie tak materiálnej, ako aj formálnej podmienky, teda sťažovateľ bol povinný preukázať, že faktúry, prípadne iné listiny, na základe ktorých si uplatňuje odpočet dane, presne odrážajú skutočne realizované plnenia.

14. K poukázaniu sťažovateľa na rozsudky Súdneho dvora EÚ, správny súd poukázal na to, že skutkový stav v týchto rozsudkoch sa líšil od prejednávanej veci predovšetkým tým, že išlo o obchodné vzťahy medzi podnikateľmi so sídlom v rôznych členských štátoch EÚ a konštatovania sťažovateľa, ktoré odvodzuje z týchto rozsudkov, sa v nich nenachádzajú.

15. Správny súd sa tak v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom žalovaného, že postup správcu dane bol správny, keď neuznal oprávnenosť odpočítanej dane z fakturovaných tovarov a služieb z dôvodu porušenia podmienky pre odpočítanie dane podľa § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a/ ZDPH v spojení s § 51 ods. 1 písm. a/ ZDPH, pretože nebolo preukázané, že predmet fakturácie sťažovateľovi bol realizovaný spoločnosťou DAMATA s.r.o.

II.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

16. Proti rozsudku správneho súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP navrhujúc, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zmenil tak, že

rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

17. Sťažovateľ v rámci sťažnostných bodov argumentoval že malo dôjsť k porušeniu § 3 ods. 2 Daňového poriadku tým, že správne orgány ním navrhované dôkazy odmietli vykonať, a správny súd na predmetnú námietku neprihliadol. Malo ísť najmä o vypočítanie v kasačnej sťažnosti nešpecifikovaných osôb. Správny súd tak nemal pripísať dôkaznému bremenu žalobcu jeho váhu, keď ďalšie dokazovanie odmietol.

18. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti zapakoval svoju argumentáciu, že zákonným spôsobom v rámci ním dostupných dôkazov predložil všetky, ktoré mal k dispozícii, a správca dane opomenul preveriť, či finančné toky smerovali k prvotnému dodávateľovi služieb. Správca dane neuviedol ktorý článok obchodného reťazca bol zodpovedný za vzniknutý daňový únik. Sťažovateľ sa dopytuje z akého právneho dôvodu má niesť zodpovednosť za prvotného dodávateľa, keď jeho dodávateľom bola spoločnosť DAMATA s.r.o., služby boli odovzdané odberateľom sťažovateľa, k reklamačnému konaniu nedošlo, a nemal tak dôvod skúmať a spochybňovať či sa prvotný dodávateľ dopustil podvodu na dani. Mal preto za to, že podmienky na odpočítanie dane podľa ZDPH splnil, a právo na odpočítanie dane mu vzniklo v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť. Ďalej sťažovateľ uviedol, že ak podľa názoru správneho súdu došlo k nesplneniu zákonných podmienok, nebolo to zavinením sťažovateľa a vyvodit' zodpovednosť bez zavinenia presahuje rámec právomocí správnych orgánov a správneho súdu.

19. V rámci sťažnostných bodov poukázal i na nesprávnu aplikáciu rozsudku SDEÚ vo veci C-78/12 Evita K FOOD tým, že správny súd opomenul, že z uvedeného rozsudku vyplýva, že k zamietnutiu práva na odpočítanie dane môže dôjsť iba v prípade, ak sa s ohľadom na objektívne skutočnosti preukáže, že toto právo sa uplatňuje podvodne alebo zneužívajúcim spôsobom.

20. Správny súd taktiež nemal prihliadnuť na ochranu práv daňových subjektov, ktoré si uplatňujú odpočítanie dane a odkázal pritom na početnú judikatúru SDEÚ. K argumentu o nedostatočnom vyhodnotení právneho stavu poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžfk 32/2017.

21. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III.

Posúdenie kasačného súdu

22. Dňa 1. januára 2021 nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 5S v zložení ako je uvedené v záhlaví tohto rozsudku a bola v kasačnom konaní vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

23. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju zamietol (§ 461 SSP).

24. Kasačný súd má za preukázaný skutkový stav zistený správnymi orgánmi. Z odôvodnení správnych orgánov ako aj správneho súdu je zrejmé, že vo vzťahu k odpočítaniu dane sťažovateľ

nemal preukázať že tovar a služby, tak ako boli deklarované na faktúrach, boli reálne dodané deklarovaným dodávateľom spoločnosťou DAMATA s.r.o.

25. Kasačný súd pre správne posúdenie veci považuje za podstatnú skutočnosť, či sťažovateľovi splnil podmienky na odpočítanie dane z tovarov a služieb deklarovaných na faktúrach od dodávateľa spoločnosti DAMATA s.r.o. v zmysle § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ ZHPH, podľa ktorého právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť. Platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

26. Pre uplatnenie práva na odpočítanie dane je v zmysle § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ a § 51 ods. 1 písm. a/ ZDPH sťažovateľ povinný predložiť nielen formálne doklady (čo sťažovateľ splnil), avšak zároveň je povinný v tomto smere aj znášať ďalšie dôkazné bremeno a preukázať, že zdaniteľné obchody, tak ako sú deklarované predmetnými formálnymi dokladmi (vrátane osoby deklarovanej ako dodávateľ), sa aj reálne uskutočnili a to tak, ako je na týchto formálnych dokladoch uvedené.

27. Kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že správne orgány vykonaným dokazovaním spochybnil sťažovateľom predložené formálne doklady (faktúry, zápisy a zmluvy) a to tým, že preukázali personálne prepojenia v reťazci spoločností TriForce, s.r.o. - SK Žilina, s.r.o. - DAMATA s.r.o. - sťažovateľ, preukázali že spoločnosti TriForce, s.r.o., SK Žilina, s.r.o. ani spoločnosť DAMATA s.r.o., ktorá bola dodávateľom sťažovateľa, nemali vlastných stavebných pracovníkov a nemohli tak fakturované tovary a služby samostatne realizovať.

28. K spoločnosti COLOR SYSTEM SLOVAKIA, s.r.o., ktorá mala služby skutočne realizovať, správca dane preukázal, že táto spoločnosť ani jej právny nástupca, za zdaňovacie obdobie III. štvrt'rok 2014 nepodali daňové priznanie a nepriznali vznik daňovej povinnosti voči svojim odberateľom. Rovnako podľa údajov z kontrolných výkazov spoločnosti TriForce, s.r.o. bolo zistené, že táto si neuplatnila odpočítanie dane od spoločnosti COLOR SYSTEM SLOVAKIA, s.r.o. v kontrolných výkazoch za zdaňovacie obdobia III. štvrt'rok 2014, ani v zdaňovacích obdobiach október 2014, november 2014 a december 2014.

29. Kasačný súd má za preukázané, že z vyššie uvedených dôvodov správca dane oprávnene spochybnil správnosť sťažovateľom predložených formálnych dokladov (faktúry, zápisy a zmluvy) a ako i skutočnosť, že nimi deklarované tovary a služby sťažovateľovi boli reálne a boli dodané deklarovaným dodávateľom DAMATA s.r.o.

30. Sťažovateľ svoje následné dôkazné bremeno na ďalšie preukázanie reálnosti ním deklarovaných prijatých plnení neunesol z dôvodu nepredloženia ani nenavrhnutia ďalších dôkazných prostriedkov ktorými by v dostatočnej miere vyvrátil pochybnosti správcu dane a preukázal reálne uskutočnenie zdaniteľných obchodov konkrétnym deklarovaným dodávateľom DAMATA s.r.o.

31. Keďže správca dane oprávnene spochybnil reálne dodanie deklarovaných tovarov a služieb sťažovateľovi ako i osobu deklarovaného dodávateľa sťažovateľa, kasačný súd sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného, podľa ktorej sťažovateľ nepreukázal splnenie podmienok na odpočítanie dane z tovarov a služieb deklarovaných na faktúrach od dodávateľa spoločnosti DAMATA s.r.o. podľa § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ ZHPH.

32. K sťažovateľom vytýkanému porušeniu § 3 ods. 2 Daňového poriadku tým, že správne orgány ním navrhované dôkazy odmietli vykonať, kasačný súd uvádza, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol vykonanie akých ním navrhovaných dôkazov bolo odmietnuté. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že sťažovateľom navrhované opakované vypočutie svedka pána Mateja Školníka bolo realizované vo vyrubovacom konaní.

33. K vytýkanému opomenutiu správcu dane preveriť, či finančné toky smerovali k prvotnému dodávateľovi služieb, je kasačný súd toho názoru, že toto preverenie by samo o sebe nebolo schopné preukázať ktorý subjekt reálne dodanie deklarovaných tovarov a služieb sťažovateľovi, čo tvorilo dôkaznú povinnosť sťažovateľa.

34. K sťažovateľovmu dopytu a akého právneho dôvodu má niesť zodpovednosť za prvotného dodávateľa, keď jeho dodávateľom bola spoločnosť DAMATA s.r.o., služby boli odovzdané odberateľom sťažovateľa, k reklamačnému konaniu nedošlo, a nemal tak dôvod skúmať a spochybňovať či sa prvotný dodávateľ dopustil podvodu na dani kasačný súd pripomína, že sťažovateľ nenesie zodpovednosť za prvotného dodávateľa, avšak jeho zákonnou povinnosťou (§ 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ ZDPH) je preukázanie reálnosti dodania deklarovaných tovarov služieb ako i osoby dodávateľa, čo sťažovateľ v posudzovanom prípade nesplnil.

35. Podstatným pre záver správnych orgánov, správneho súdu i kasačného súdu o tom, že sťažovateľ nesplnil podmienky na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 1, 2 písm. a/ v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) ZDPH od deklarovaného dodávateľa DAMATA s.r.o. bola skutočnosť, že sťažovateľ okrem predloženia formálnych dokladov (ktoré boli správcom dane spochybnené) ničím nepreukázal, že deklarované tovary a služby (práce) boli vykonané ním deklarovaným dodávateľom DAMATA s.r.o. Správca dane tak nadobudol objektívne podložené pochybnosti že tieto plnenia boli skutočne poskytnuté sťažovateľovi deklarovaným dodávateľom DAMATA s.r.o. Sťažovateľ pritom následne nepredložil relevantné dôkazy o tom, kto mal fakturované tovary a služby uskutočniť. Jeho tvrdenia a predložené formálne doklady preto zostali v dôsledku neunesenia dôkazného bremena pochybné a nepreukázané.

36. K namietanej nesprávnej aplikácii rozsudku SDEÚ vo veci C-78/12 Evita K FOOD je kasačný súd toho názoru, že v posudzovanej veci tento rozsudok SDEÚ nie je aplikovateľný a to z dôvodu, že predmetom prieskumu SDEÚ bola najmä definícia pojmu „dodania tovaru“ v kontexte spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva k dotknutým tovarom a zároveň tento sa zaoberá prípadom daňového podvodu v niektorom zo skorších článkov reťazca. Rovnako je tomu i v ostatných sťažovateľom uvádzaných rozsudkoch SDEÚ. Argumentácia sťažovateľa by bola relevantná v prípade, ak by v konaní bola preukázaná materiálna existencia fakturovaných tovarov a služieb ako i osoba ich dodávateľa. Ak by sa správnym orgánom nepodarilo relevantne spochybniť existenciu deklarovaných dodaní tovarov a služieb a osobu ich dodávateľa, až potom by ich zaťažila povinnosť preukázať, že sťažovateľ vedel alebo mal vedieť že zdaniteľné plnenia boli súčasťou daňového podvodu. Správca dane ani žalovaný však netvrdia že sťažovateľ bol súčasťou daňového podvodu (tvrdia iba nepreukázanie kto mal fakturované tovary a služby reálne uskutočniť a či vôbec boli tieto tovary a služby reálne dodané) a preto sa kasačný súd s touto argumentáciou sťažovateľa nestotožnil.

37. Vyššie uvedené rovnako platí i v prípade sťažovateľom uvádzaného rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžfk 32/2017. Sťažovateľ sa pri svojej argumentácii týmto rozsudkom opiera o skutočnosť, že materiálna existencia tovarov služieb od spoločnosti DAMATA s.r.o. ako i osoba tohto dodávateľa neboli spochybnené, čomu však v posudzovanom prípade vykonané dokazovanie správnych orgánov nenasvedčuje.

38. Vychádzajúc z uvedeného kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu nezistiac žiaden dôvod na jeho zmenu alebo zrušenie, a preto kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

39. O trovách kasačného konania bolo rozhodnuté podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov kasačného konania nebol priznaný z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

40. Tento rozsudok prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.